

**PROPOSTES SOBRE INCLUSIÓ
DELS DRETS DE LES PERSONES
AMB DISCAPACITAT I/O
TRASTORN MENTAL EN MOTIU DE
LES ELECCIONS A LES CORTS
GENERALS DE L'ANY 2015**

Desembre 2015

Índex

1. Candidats i campanya electoral.....	3
2. Compromisos polítics.....	3
2.1. Bloc constitucional.....	3
2.2. Drets humans	4
2.2.1. Adaptació de l'ordenament jurídic a la Convenció Internacional sobre els Drets de les Persones amb Discapacitat.....	4
2.2.2. Dret de sufragi (actiu i passiu) per a totes les persones amb discapacitat.....	4
2.2.3. Participació política i processos electorals.....	4
2.2.4. Vot accessible per a persones amb discapacitat visual en tots els processos electorals i consultes.....	5
2.2.5. Desinstitucionalització de les persones amb discapacitat	5
2.3. Dones i nenes amb discapacitat	5
2.4. Drets socials	6
2.5. Accessibilitat universal	7
2.6. Inclusió laboral	11
2.7. Inclusió educativa.....	14
2.8. Autonomia personal i atenció a les situacions de dependència	16
2.9. Salut, atenció sanitària i espai socio sanitari	17
2.10. Protecció social, Seguretat Social i classes passives	18
2.11. Patrimoni protegit.....	19
2.12. Enfortiment del Tercer Sector Social de la Discapacitat.....	19
2.13. Cultura, turisme, esport i lleure inclusius	21
2.14. Coneixement/estadístiques/investigacions	22
2.15. Desenvolupament rural inclusiu	22
2.16. Imatge social i valor de la diversitat.....	22
2.17. Diàleg civil.....	23
2.18. Estatut europeu de la discapacitat	23

1. Candidats i campanya electoral

Compromís per incloure a persones amb discapacitat (dones i homes) en les llistes de les formacions polítiques que concorren a les Eleccions Generals 2015 en llocs que assegurin la seva elecció, i hi hagi presència d'aquesta part de la diversitat social proporcional al seu pes en la població al Parlament finalment resultant.

A més, els partits polítics han de promoure la participació política de les persones amb discapacitat garantint les condicions d'accessibilitat i els suports necessaris en tots els seus entorns i serveis, durant el període electoral i de manera permanent: seus socials, canals de comunicació, programes electorals, actes de campanya com reunions i mítings, materials escrits (inclosa la lectura fàcil) i en suport audiovisual, publicitat i propaganda, etc.

2. Compromisos polítics

2.1. Bloc constitucional

Reforma de la Constitució Espanyola de 1978 per dotar de rang de dret fonamental -màxim grau de protecció i garantia- als drets socials, econòmics i culturals de la ciutadania, compresos els de les persones amb discapacitat (i les seves famílies), que assegurin la seva inclusió en la comunitat i la vida independent, mitjançant la no discriminació i l'acció positiva.

En línia amb el compromís anterior, modificació de l'article 49, tant del seu contingut, com de la seva ubicació, dedicat en el vigent text constitucional a les persones amb discapacitat, per configurar la igualtat i la inclusió com a dret fonamental, actualitzant així mateix l'enfocament i la terminologia al paradigma de drets humans de la Convenció Internacional de Nacions Unides de 2006.

També dins d'aquest bloc constitucional, directament derivat d'ell, reforma de la Llei orgànica del règim electoral general per introduir l'obligació que en les llistes electorals a qualsevol comici (estatal, europeu, autonòmic i local) hagin de figurar forçosament candidats i candidates amb discapacitat, un almenys per cada deu, o si el nombre total és menor, un per fracció. Amb aquest mesura es tracta d'assegurar la presència de persones amb discapacitat en la vida política, proporcionant a aquesta la diversitat i pluralitat que té la societat.

2.2. Drets humans

2.2.1. Adaptació de l'ordenament jurídic a la Convenció Internacional sobre els Drets de les Persones amb Discapacitat

Aprovar en els dos primers anys de la Legislatura (abans de finals de 2017), una llei orgànica que adapti tot l'ordenament jurídic espanyol als valors, principis i mandats de la Convenció Internacional sobre els Drets de les Persones amb Discapacitat (2006), en els aspectes encara no actualitzats:

- ✓ Igual capacitat jurídica.
- ✓ Accés a la Justícia i tutela judicial efectiva.
- ✓ Educació inclusiva (acabar amb l'educació segregada per raó de discapacitat i disposar i habilitar suports efectius per a una educació veritablement inclusiva).
- ✓ Llibertat personal (eliminació de l'ordenament jurídic de la possibilitat dels internaments no voluntaris per raó de trastorn mental).
- ✓ Suports públics suficients per a l'autonomia personal, la vida independent i la inclusió en la comunitat.
- ✓ Etc.

Espanya encara no ha acomodat la seva normativa legal interna al marc de drets humans de la Convenció Internacional de Nacions Unides del 2006, pel que amb aquesta llei marc s'adequaria el nostre context legal, eliminant discriminacions i exclusions encara subsistents per a les persones amb discapacitat.

2.2.2. Dret de sufragi (actiu i passiu) per a totes les persones amb discapacitat

Reforma immediata de la Llei Orgànica règim electoral general perquè cap persona amb discapacitat pugui ser privada del dret fonamental de sufragi en el futur i es reconegui en plenitud el dret de vot a les que ara no el tenen. Es tracta de posar fi a la greu vulneració de la igualtat d'oportunitats de les persones amb discapacitat que necessiten suports per a la presa de decisions, que amb la legislació vigent, poden ser privades del dret de sufragi, el que entra en clara contradicció amb els drets humans de les persones amb discapacitat (Convenció de Nacions Unides de 2006).

2.2.3. Participació política i processos electorals

Reforma de la regulació normativa de la participació política i l'accés als processos electorals de les persones amb discapacitat per garantir la igualtat efectiva i l'accessibilitat universal, sense discriminacions ni

exclusions, que comprèn també la provisió de suports de tot tipus perquè aquestes persones puguin exercir les funcions electorals com la resta de la ciutadania.

2.2.4. **Vot accessible per a persones amb discapacitat visual en tots els processos electorals i consultes**

Regular modalitats de vot accessible per a les persones amb discapacitat visual a les eleccions locals a través de procediments tecnològics que permetin un ple i complet exercici del dret de sufragi de manera autònoma, segura i còmode.

Les persones amb discapacitat visual tenen garantit el sigil del vot (a través del sistema de lectoescriptura "braille" en les eleccions generals, europees i autonòmiques, així com en les consultes), però no en les eleccions locals, on han de demanar suport a familiars, persones socialment properes, amistats, etc., a l'hora d'introduir la papereta electoral de la seva opció política. Això vulnera el dret al secret del vot i ha de ser esmenat immediatament mitjançant l'aprovació de modalitats de vot accessibles, de base tecnològica.

2.2.5. **Desinstitucionalització de les persones amb discapacitat**

La inclusió en la comunitat i el dret a una vida autònoma i independent de les persones amb discapacitat passen perquè aquestes puguin triar on i com viure, sense que se'ls puguin imposar formes de vida segregada o específica, al marge de la societat.

Per tal d'acabar amb la institucionalització forçosa de les persones amb discapacitat, i prèvia la confecció d'un estudi general de situació, adopció d'una Estratègia Estatal d'Inclusió en la Comunitat que permeti a les persones institucionalitzades acollir-se a fórmules de vida inclusives a la comunitat, comptant amb els suports públics per què pugui fer-se efectiva la seva elecció. Aquesta Estratègia Estatal de desinstitucionalització ha d'impedir la institucionalització segregadora de noves persones amb discapacitat que necessiten de suports per la seva autonomia personal, i ha d'oferir a les ara institucionalitzades per manca d'oferta i garantia d'altres opcions vitals, recursos i suports inclusius en el si de la comunitat.

2.3. Dones i nenes amb discapacitat

2.3.1. Revisió de l'ordenament jurídic per prohibir i suprimir pràctiques contràries als drets humans de les persones amb discapacitat, que

s'acarnissen particularment contra les dones i nenes, com l'esterilització forçosa, l'avortament coercitiu i l'ablació.

2.3.2. Elaboració en el primer any de Legislatura d'una macro-enquesta sobre violència contra les dones i nenes amb discapacitat, que ofereixi un retrat actualitzat i fidel d'aquesta realitat poc coneguda, que al seu torn permeti orientar les polítiques i estratègies d'eradicació de la violència contra aquest grup social.

Les dones i nenes amb discapacitat, donada la seva especial vulnerabilitat, pateixen índexs de violència de gènere superiors als de les dones sense discapacitat, però es tracta d'una situació poc coneguda i documentada que s'ha d'analitzar sociològicament a través d'una potent investigació com és una macroenquesta.

2.4. Drets socials

2.4.1. En línia i com a desenvolupament del compromís 2.1 d'aquest document, aprovació d'una Llei estatal de garantia de drets i serveis socials, que asseguri per a tota la ciutadania una cobertura social suficient que permeti un desenvolupament vital lliure, digne i inclusiu, sense diferenciacions que suposin greuge per raó del territori on es resideixi.

2.4.2. La nova legislació expressada en el compromís anterior, contindrà un ingrés mínim suficient garantit per l'Estat per a tota persona que es trobi en situació temporal o permanent de necessitat, que li permet atendre un desenvolupament vital digne.

2.4.3. Per tal de generar nous recursos econòmics públics amb els quals fer front a la garantia legal dels drets socials, s'establirà per llei el destí íntegre a polítiques socials dels ingressos que obtingui l'Estat espanyol per la implantació al nostre país de la nova taxa a les transaccions financeres, acordada per un nombrós grup de països europeus (entre ells, Espanya).

2.4.4. Aprovació en la Legislatura d'una Llei Integral de Protecció a les Famílies que ordeni, sistematitzi, actualitzi i amplii els suports de tota mena que les famílies reben dels poders públics. En aquesta nova legislació integral les situacions de discapacitat estaran sempre identificades i tindran un plus d'intensitat de suports.

La protecció social de les famílies continua sent molt feble a Espanya tot i que aquestes són la xarxa primordial i més extensa i constant de suport als seus membres, pel que han de comptar amb l'ajuda de les administracions en tots els ordres d'activitat. Espanya no té una legislació de protecció global a les famílies i és el moment que es reguli aquesta llacuna.

2.4.5. Dedicar efectivament el 20% dels recursos procedents de fons estructurals europeus del període 2014-2020 a estratègies, programes i accions d'inclusió social que promoguin l'activació, l'accés a béns socials i el benestar de les persones amb discapacitat i les seves famílies.

2.5. Accessibilitat universal

2.5.1. Compliment del mandat legal vigent que fixa com a límit temporal l'any 2017 perquè tots els entorns, productes, béns, serveis, processos i procediments siguin universalment accessibles.

2.5.2. Crear per Llei el Fons Estatal per a l'Accessibilitat Universal, nodrit de l'1% del que els pressupostos generals de l'Estat destinen anualment a inversions en obres públiques i infraestructures i noves tecnologies i societat de la informació. Amb aquest Fons es finançarien programes i actuacions d'accessibilitat universal en tot el territori espanyol.

D'acord amb la legislació vigent, l'any 2017 és el límit temporal màxim perquè tots els entorns, productes i serveis siguin universalment accessibles, de manera que per complir aquest mandat es necessiten nous recursos amb què fer front als dèficits d'accessibilitat que Espanya presenta. Es planteja amb aquesta mesura, constituir un fons similar a l'existent de l'1% cultural, que tant bons resultats ha donat en relació amb la recuperació del patrimoni històric i artístic espanyol.

2.5.3. Reforma de la Llei de Propietat Horitzontal perquè els costos d'obres i actuacions d'accessibilitat en elements comuns de comunitats de propietaris on visquin persones amb discapacitat o majors de 70 anys, siguin assumits en la seva integritat per les pròpies comunitats de veïns, habilitant ajudes públiques suficients quan calgui perquè l'esforç econòmic resulti suportable.

A Espanya, el 70% dels edificis d'habitatges encara són inaccessible, presenten barreres importants (sense ascensor, trams d'escaleres, mala senyalització, etc.), el que impedeix a moltes persones amb discapacitat i gent gran a portar una vida digna, ja que no poden sortir i entrar dels seus domicilis amb normalitat, reduint els seus drets i la seva qualitat de vida. Amb la reforma de la Llei, l'accessibilitat seria assumida com obligació pels

veïns, com passa amb la resta de despeses de les comunitats, i habilitant ajuts públics perquè mai quedi una actuació sense escometre per falta de capacitat econòmica dels copropietaris.

2.5.4. Regular unes condicions bàsiques d'accessibilitat i no discriminació per a les persones amb discapacitat intel·lectual i del desenvolupament perquè en la seva interacció amb els entorns, productes i serveis no resultin excloses, amb especial atenció a la lectura fàcil, a la senyalística i als suports i solucions tecnològiques.

L'accessibilitat cognitiva, la nova frontera de l'accessibilitat, no està regulada a Espanya, per la qual cosa es necessita una normativa bàsica que preservi els drets de les persones amb discapacitat intel·lectual i del desenvolupament a l'autonomia individual i a la inclusió en la comunitat.

2.5.5. Aprovar mitjançant un reial decret el reglament de condicions bàsiques d'accessibilitat i no discriminació de persones amb discapacitat a béns, productes i serveis a disposició del públic, pendent per mandat de la Llei General de drets de les persones amb Discapacitat i la seva Inclusió Social.

2.5.6. Revisió dels percentatges obligatoris fixats per la llei vigent pel que fa a l'audiodescripció, subtitulació i llengua de signes a les televisions, incrementant-los sensiblement i prioritzant aquella programació que sigui útil per a les persones amb discapacitat.

Estendre per llei l'obligació de subtitular els continguts parlats a la publicitat audiovisual privada que s'emeti per televisions que tinguin ja el deure de subtitular la seva programació general (no les emissions publicitàries).

La normativa audiovisual vigent obliga les cadenes de televisió majoritàries a subtitular gran part de la seva programació, però no diu res de les emissions publicitàries; amb aquesta mesura s'ampliaria l'accessibilitat audiovisual als continguts publicitaris, donant resposta així a les demandes de les persones sordes i amb discapacitat auditiva, d'accedir a aquesta informació.

En l'esfera de la publicitat institucional de les administracions públiques en suport audiovisual, reformar la legislació reguladora per incloure com a obligació no solament el subtitulat, com passa ara, sinó també l'emissió en llengua de signes dels missatges parlats.

2.5.7. Reformar i ampliar el marc normatiu espanyol de l'accessibilitat audiovisual, per tal de garantir plenament els drets de les persones amb discapacitat sensorial i cognitiva.

S'han d'introduir modificacions en el marc legislatiu vigent en matèria d'accessibilitat audiovisual i a les Tecnologies de la Informació i la Comunicació (TIC), perquè avanci conforme al desenvolupament tecnològic i a l'expansió dels nous canals i suports de comunicació audiovisual.

En relació al "Plan Nacional de Ciudades Inteligentes", vetllar perquè l'ús de la tecnologia sigui coherent, accessible, estigui a l'abast de tothom i tingui la finalitat de millorar la qualitat de vida de les persones.

2.5.8. Reforma de la legislació reguladora del cinema per establir com a obligació de tota producció cinematogràfica la incorporació de mesures d'accessibilitat audiovisual (subtitulat, audiodescripció i llengua de signes) des de l'inici del procés, exigint aquesta mateixa accessibilitat en tots els canals d'exhibició, difusió i explotació (garantia d'accessibilitat al llarg de tota la cadena que segueixi l'obra cinematogràfica).

L'esmentat anteriorment també serà d'aplicació a les funcions teatrals que rebin ajudes de l'administració, regulant que, com a mínim, una representació mensual sigui accessible amb llengua de signes, subtitulació i audiodescripció, de comú acord amb les organitzacions representatives de les persones amb discapacitat, per a maximitzar l'ús dels recursos.

2.5.9. Desenvolupar reglamentàriament en els dos primers anys de la Legislatura els aspectes d'accessibilitat universal de la Llei 27/2007, de 23 d'octubre, per la qual es reconeixen les llengües de signes espanyoles i es regulen els mitjans de suport a la comunicació oral de les persones sordes, amb discapacitat visual i sordcegues

2.5.10. Regular l'exempció total de pagament en autopistes de peatge de l'Estat als conductors amb discapacitat que tinguin mobilitat reduïda reconeguda oficialment o usin aquests vehicles per al seu transport exclusiu.

Aplicar a Espanya un avantatge social ja existent en països europeus com Alemanya o Àustria, que afavoreix els desplaçaments de persones amb discapacitat amb mobilitat reduïda, eximint del pagament de peatges.

2.5.11. Seguiment i anàlisi, pels òrgans competents, del grau de compliment per part de les empreses que presten serveis al públic en general d'especial transcendència econòmica, de l'obligació que les seves pàgines d'internet compleixin el nivell mitjà dels criteris d'accessibilitat al contingut generalment reconeguts, exigible des del 31 de desembre de 2008 per la Llei 34/2002, de 11 de juliol, de Serveis de la Societat de la Informació i de Comerç Electrònic i, si escau, proposar que s'incrementi el nivell dels criteris d'accessibilitat i/o que s'estengui l'aplicació d'aquesta obligació a altres empreses.

2.5.12. Compromís d'Espanya per a promoure en el sí de la Unió Europea una regulació de l'accessibilitat a pàgines web, públiques i privades, i xarxes socials mitjançant una directiva comunitària que marqui uns mínims comuns per a tots els països europeus.

2.5.13. Urgència d'invertir els recursos necessaris i crear les estratègies més adequades per garantir l'accessibilitat en el transport públic. Els transports públics com tren, metro i autobús (urbà i interurbà de mitja i llarga distància) encara presenten moltes deficiències i, per tant, cal aplicar solucions transversals que garanteixin l'accessibilitat en aspectes com la comunicació i la informació als passatgers, l'obtenció i gestió de títols de transports o l'accessibilitat física a moltes estacions i terminals.

Cal establir un compromís ferm per a què aquesta accessibilitat s'assoleixi el més aviat possible per a les antigues infraestructures, i vigilar que les noves ho siguin des d'un inici.

En aquest sentit, caldrà prestar especial atenció als nous sistemes tarifaris integrats que vulguin afavorir la mobilitat en els territoris, per a què siguin accessibles per a tots des d'un inici, mantenint el diàleg amb les organitzacions de persones amb discapacitat.

2.5.14. Impulsar iniciatives que resolguin els buits legals que existeixen actualment en matèria d'urbanisme i accessibilitat (carrers de plataforma única, creuament de passos de vianants i accés al transport públic de persones usuàries de scooters o caminadors, per exemple), treballant de manera transversal amb tots els agents implicats.

2.4.15. Introduir les matèries i assignatures d'accessibilitat i igualtat d'oportunitats a tots els graus universitaris i formacions professionals, tal i com requereix el Reial Decret 1393/2007, pel que s'estableix l'ordenament dels ensenyaments universitaris oficials, així com altres directrius estatals i

internacionals vigents. Alhora, impulsar estratègies d'ocupació i capacitació de professionals en accessibilitat i disseny per tothom, mitjançant formacions pràctiques, subvencionades i assequibles econòmicament i amb continguts de qualitat, per donar resposta als requeriments legals vigents, a les necessitats de la ciutadania i a la situació de desocupació de molts sectors.

2.4.16. Dur a terme les accions necessàries per què les normes tècniques d'accessibilitat (UNE/CEN/ISO) per a la creació de les quals es destinen diners públics, es puguin consultar a la xarxa en obert de manera gratuïta, i estiguin a l'abast de tothom, especialment aquelles a les que es fa referència en lleis i normatives públiques d'obligat compliment.

2.4.17. Impuls d'una norma europea que reguli l'ús de cotxes elèctrics o híbrids silenciosos. La proliferació de l'ús de cotxes i vehicles silenciosos, és un gran avanç per al mig ambient, però també suposa un gran perill per a tota la població que a les ciutats no percep la seva proximitat o presència.

Cal que des de l'Estat s'impulsi a nivell europeu l'establiment d'una norma que permeti que respectant el mig ambient, els vehicles silenciosos emetin un advertiment de la seva presència quan circulin per ciutats a determinades velocitats.

2.6. Inclusió laboral

2.6.1. Augmentar en la Legislatura fins al 50% la taxa d'activitat de persones amb discapacitat, incrementant-la més de 10 punts en aquests 4 anys; per això s'aprovarà un nou model legal d'inclusió laboral de persones amb discapacitat, que superi i transcendeixi el vigent, basat en l'activació, els suports, l'acció positiva a les discapacitats més excloses i que tingui sempre la perspectiva de gènere present.

Encara que en els últims anys s'han produït millores, la inactivitat forçosa i la desocupació segueixen sent molt elevats entre les persones amb discapacitat, el que genera pobresa, exclusió social i manca d'autonomia econòmica. El model legal actual d'impuls a l'ocupació té més de 30 anys i ha quedat obsolet en bona part, per la qual cosa es necessita una nova Llei d'Inclusió Laboral que estableixi les bases i orienti i reforci les polítiques actives d'ocupació per a les dues pròximes dècades .

2.6.2. Dotar de nova regulació normativa àmplia, vigorosa i actualitzada al treball amb suport, com una de les modalitats d'accés laboral amb més potencial inclusiu, incrementant notablement les partides pressupostàries dedicades a la seva promoció i desplegament a tot el territori espanyol, de manera que permeti la seva expansió i es multipliqui el nombre treballadors amb discapacitat acollits a aquesta fórmula laboral.

2.6.3. Modificació de la Llei General de Subvencions per establir la prohibició legal de concedir ajudes i subvencions públiques a empreses i entitats que, estant obligades, no acreditin el compliment de la reserva d'ocupació a favor de persones amb discapacitat.

2.6.4. Regular normativament l'assimilació de les persones amb capacitat intel·lectual límit que no arriben al grau mínim de discapacitat a aquelles que tenen reconegut un 33% o més, a afectes d'accés al marc d'incentius, suports, ajudes i bonificacions per a l'ocupació de les persones amb discapacitat.

2.6.5. Aprovació en la Legislatura d'una llei estatal d'emprenedors socials, que estableixi un marc ambiciós de regulació, suports i incentius a l'emprenedoria econòmica d'iniciativa social. L'emprenedoria econòmica s'inscriu en un procés més ampli, el de l'apoderament personal i social dels grups exclosos, com el de les persones amb discapacitat, per això interessa tant al moviment associatiu de la discapacitat

2.6.7. Impuls de polítiques actives d'ocupació per a l'empresa ordinària. Cal afavorir mitjançant ajudes i bonificacions d'una forma més intensa la contractació de persones amb discapacitat per l'empresa ordinària, recuperant i millorant ajudes desaparegudes en els darrers anys, només d'aquesta manera s'aconseguirà una major integració laboral de les persones amb discapacitat.

Incrementar les ajudes per a l'adaptació dels llocs de treball de les persones amb discapacitat a l'empresa ordinària.

Fer campanyes de sensibilització destinades a les mútues i als responsables de prevenció de riscos laborals sobre les adaptacions dels llocs de treball, per adequar les seves instal·lacions i/o els sistemes de comunicació interna.

2.6.8. Assegurar que els Centres Especials de Treball (CET) siguin el pas previ a la incorporació a l'empresa ordinària, d'aquelles persones que així ho decideixin, i donin una resposta adequada a les necessitats reals de les persones amb discapacitat.

Cal mantenir i impulsar els CET's com a mecanisme d'integració laboral productiu per a aquelles persones amb discapacitat que no poden integrar-se a l'empresa ordinària, promovent la seva creació i la recuperació d'ajudes i subvencions desaparegudes.

2.6.9. Seguiment de l'acompliment de la reserva de llocs per a persones amb discapacitat i les mesures alternatives a l'empresa ordinària i pública. Cal fer un seguiment d'ofici, mitjançant la inspecció de treball, molt més intens sobre els percentatges legalment recollits de reserva de llocs de treball per a persones amb discapacitat a l'empresa ordinària i l'empresa pública.

Cal un compromís ferm de l'administració per incrementar els percentatges de reserva obligatoris i regulats a les licitacions per a aquelles empreses que vulguin participar en els concursos convocats per qualsevol administració. Aquest percentatge hauria de ser regulat per llei.

2.6.10. Analitzar la situació d'aquelles persones amb discapacitat que actualment, atesa la legislació vigent, no poden accedir als centres ocupacionals, alhora que tampoc poden accedir al mercat laboral com a conseqüència d'un nivell alt de discapacitat i/o unes habilitat i capacitats laborals escasses, per tal d'evitar el seu aïllament social i assegurar la seva independència personal.

2.6.11. Garantir els recursos necessaris per mantenir una xarxa de serveis d'inserció laboral especialitzats en l'atenció a les persones amb discapacitat de caràcter estable.

2.6.12. Garantir la presència d'intèrprets de llengua de signes a les empreses per evitar les greus discriminacions que pateixen els treballadors amb discapacitat auditiva en el mercat de treball.

2.6.13. Pel que fa a la formació laboral, tant la reglada, com l'ocupacional, la contínua i la de reciclatge, hi ha una manca de recursos per donar resposta a les necessitats educatives i de comunicació de les persones amb discapacitat. Això causa que es tracti d'un col·lectiu doblement afectat i

limitat: per la seva discapacitat i per la seva falta de preparació bàsica per a la seva integració social.

Els currículums educatius es rebel·len totalment insuficients per donar resposta a les característiques d'aprenentatge de les persones amb discapacitat. En la formació d'adults no es contempla l'adaptació dels materials ni la presència d'intèrprets de llengua de signes (ni en el seu reconeixement oficial ni en el seu finançament), el que impedeix l'accés a la preparació laboral de les persones amb discapacitat.

2.7. Inclusió educativa

2.7.1. Modificar la Llei Orgànica de l'Educació i la seva normativa de desenvolupament per establir en la legislació educativa el dret a l'educació inclusiva amb suports efectius com a única admissible per a l'alumnat amb discapacitat, amortitzant en un període de temps definit (fins a l'any 2020) les estructures d'educació encara existents que no s'acomoden al paradigma inclusiu, que passarien a convertir-se en centres i recursos de suport a la inclusió.

Mentre es produeix aquesta transició completa del sistema educatiu espanyol al model inclusiu, i persisteixin alhora modalitats ordinàries i especials, normativament es garantirà a l'alumnat o als seus representants legals, en cas de minoria d'edat, la lliure elecció de fórmula d'escolarització, privant a les administracions educatives de la potestat que ara gaudeixen, que atempta contra els drets humans de l'alumnat amb discapacitat i les seves famílies.

2.7.2. Crear en el sí del Ministeri d'Educació la Delegació del Govern per a la Inclusió Educativa, que serà el centre directiu de l'Administració General de l'Estat encarregat d'implantar plenament l'educació inclusiva a Espanya, d'acord al mandat de l'article 24 de la Convenció Internacional sobre els Drets de les Persones amb Discapacitat, signada i ratificada per Espanya.

2.7.3. Creació del Centre de Referència Estatal Universitat/discapacitat, concebut com a instància d'orientar, donar suport i irradiar estratègies i bones pràctiques a tot el sistema universitari espanyol per a l'èxit de la inclusió educativa de l'alumnat amb discapacitat.

En els últims anys, ha anat augmentant el nombre d'alumnes amb discapacitat a les universitats espanyoles, tendència que cal mantenir i augmentar, i per a la qual l'existència d'un centre de referència estatal, en

l'àmbit de l'Administració General de l'Estat, col·laborant amb tots els operadors, seria un ressort decisiu.

2.7.4. Modificar la regulació del marc general de beques i ajudes a l'estudi, perquè l'alumnat amb discapacitat, amb un grau del 33% o superior, disposi sistemàticament de suports més intensos per la seva situació de discapacitat, així com la introducció de nous conceptes objecte d'ajuda com els elements i dispositius tecnològics lligats a l'accés a l'educació.

2.7.5. Modificar la normativa vigent en matèria de subsidis educatius a les famílies amb persones amb discapacitat en el seu si perquè aquests no estiguin lligats a la condició legal de família nombrosa, sinó que s'obrin a qualsevol tipus de família.

2.7.6. Introduir sistemàticament mesures d'acció positiva (quotes, tracte diferenciat més favorable a les notes de tall, increment de la quantia de les ajudes, etc.) per a les persones amb discapacitat en totes les convocatòries públiques adreçades al foment de la recerca, la innovació i el desenvolupament, ja tinguin caràcter laboral o de preparació per a l'accés a la carrera investigadora.

2.7.7. Promoure en la legislatura l'increment de l'alumnat universitari amb discapacitat que accedeix a programes de mobilitat internacional, establint els suports i les mesures d'acció positiva a l'efecte.

2.7.8. Desenvolupar reglamentàriament en els dos primers anys de la Legislatura dels aspectes educatius pendents de la Llei 27/2007, de 23 d'octubre, per la qual es reconeixen les llengües de signes espanyoles i es regulen els mitjans de suport a la comunicació oral de les persones sordes, amb discapacitat visual i sordcegues

2.7.9. Impulsar que les Comunitats Autònomes ofereixin recursos adequats per garantir una veritable inclusió: vetlladors i personal de suport per a l'escolaritat obligatòria, assistents personals que puguin entrar a l'aula per a l'educació post-obligatòria; assistència tecnològica i materials pedagògics adaptats; adaptació curricular, assistència sanitària (quan la discapacitat de l'alumne així ho requereixi), transport escolar adaptat ...

2.8. Autonomia personal i atenció a les situacions de dependència

2.8.1. Aconseguir un Pacte d'Estat en matèria de dependència i autonomia personal a partir del qual replantejar la Llei 39/2006 que regula aquest dispositiu de protecció social, culminant el seu desplegament, esmenant les deficiències que s'han detectat en la seva implantació i dotant de recursos efectius a la gent gran i amb discapacitat que necessiten suports per a la seva autonomia, així com a les seves famílies.

Tot i que el 2015, teòricament, s'ha culminat el sistema per a l'autonomia i atenció a la dependència, després de més de 8 anys de desplegament, la realitat és que aquest esquema de protecció social està molt lluny de les expectatives d'atenció i suport que centenars de milers de persones grans i amb discapacitat, i les seves famílies, van dipositar en ell, per la qual cosa és necessari el seu replantejament a través d'un Pacte d'Estat que permeti culminar i reorientar-lo.

2.8.2. Especialment, compromís per estendre la prestació d'assistència personal, generalitzant-la com la preferencial del Sistema, oferint-la sempre per les administracions socials a les persones a les que se'ls reconegui la situació de dependència. Per afavorir aquesta extensió, es garantirà: a) una quantia suficient que permeti atendre adequadament totes les despeses i desemborsaments que s'originin a la persona assistida; b) que es reguli la qualificació professional d'assistent personal, avui sense normativa; i c) que es reguli la relació laboral especial d'assistència personal, que permet a la persona assistida contractar directament al seu assistent personal, ara no pot per falta d'empara normatiu i ha d'acudir al subterfugi de la relació laboral d'empleats de la llar.

2.8.3. Eliminació progressiva del copagament o aportació de la persona usuària dels serveis i prestacions del Sistema per a l'Autonomia i atenció a la dependència, en la línia de les propostes contingudes en la Iniciativa Legislativa Popular contra el copagament confiscatori impulsada pel CERMI, que permetrà en una primer fase eximir d'aportació a més del 90% de les persones beneficiàries, i que haurà de culminar a mig termini en l'exempció completa de tot l'univers de persones usuàries.

2.9. Salut, atenció sanitària i espai sociosanitari

2.9.1. Revertir els retrocessos i pèrdues objectives de drets produïts amb la reforma sanitària de l'any 2012, establir el dret universal a la protecció de la salut i a l'atenció sanitària garantit sense exclusions pel sistema nacional de salut.

2.9.2. Reconèixer normativament en el si del Sistema Nacional de Salut la condició de "persona malalta crònica", regulant l'estatut de drets, prestacions, beneficis i característiques de l'atenció sanitària i social que ha de rebre.

La cronicitat de la malaltia és un dels reptes primordials als quals s'enfronta el Sistema Nacional de Salut, sense que aquesta dimensió tingui el reconeixement que hauria de tenir, de manera que molts usuaris de la sanitat pública no tenen la cobertura adequada en la seva condició de persones amb malalties cròniques.

2.9.3. Renovació i actualització profunda i exhaustiva de la prestació ortoprotètica del Sistema Nacional de Salut, per tal que respongui a les necessitats presents de les persones amb discapacitat i en permeti millorar la seva autonomia i la seva inclusió comunitària.

En aquest sentit, atès que les condicions de les persones són diferents, el nou catàleg ha de tenir una oferta de serveis aposti per la innovació, atès que el desenvolupament mèdic i tecnològic ofereix noves possibilitats perquè els usuaris puguin millorar la seva comoditat i recuperar la seva autonomia, d'acord a les seves necessitats i preferències. Per aquest motiu, la nova prestació ortoprotètica, exempta de copagament, no ha de contemplar exclusions o restriccions de cap tipus, com les que actualment pateixen les pròtesi auditives per raó d'edat, que s'hauria de derogar per obrir aquestes pròtesi a totes les persones que objectivament les necessiten.

La renovació de la prestació ortoprotètica ha de preveure el seu propi mecanisme d'actualització, per poder incorporar amb celeritat els nous productes i tecnologies amb impacte positiu contrastat que proporcioni l'evolució tècnica.

2.9.4. Reforma de la Llei general de sanitat i de la Llei de Promoció de l'Autonomia Personal i atenció a les persones en situació de dependència, per crear legalment l'espai sociosanitari, basat en la centralitat de la persona que necessita de suports socials i sanitaris, que han de ser proveïts

de manera holística, integral i coordinada pels serveis socials i de salut, a través d'itineraris individualitzats i seguint metodologies flexibles aplicades a la gestió del cas, promovent l'apoderament, l'autodeterminació i l'autogestió dels recursos per part de la persona, i facilitant l'accés als suports que la persona precisi.

2.9.5. Regular la prestació sociosanitària en l'àmbit sanitari, pendent de desenvolupament reglamentari com a prestació autònoma del Sistema Nacional de Salut des de l'any 2003.

2.9.6. Proporcionar a totes les persones amb discapacitat menors de 18 anys de cures i atenció de salut bucodental dins de les prestacions del Sistema Nacional de Salut.

2.9.10. Fomentar la creació de grups de suport entre iguals per persones amb discapacitat i les seves famílies.

2.10. Protecció social, Seguretat Social i classes passives

2.10.1. Reforma de la legislació de Seguretat Social per elevar substancialment les prestacions familiars del sistema, per tal de dotar-les d'autèntica protecció econòmica, i entre elles, a les que tenen a una persona amb discapacitat en el seu si.

Aquest replantejament de les prestacions familiars de la Seguretat Social hauria d'incorporar també la previsió que aquest tipus d'ajudes en cap cas computaran per determinar la capacitat econòmica de les persones beneficiàries a l'hora de participar en el cost (copagament) de serveis socials com els del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència.

2.10.2. Equiparació de les quanties de les pensions no contributives de la Seguretat Social amb la pensió mínima contributiva.

Les pensions no contributives de la Seguretat Social, finançades amb impostos, estan molt lluny encara de la pensió contributiva mínima, de manera que no poden donar resposta a les necessitats vitals de persones amb discapacitat que necessiten grans suports o gent gran que no han generat per si mateixes pensions de jubilació, pel que s'han d'equiparar.

2.10.3. Modificar la legislació reguladora de les classes passives de funcionaris de l'Estat per estendre als empleats públics amb discapacitat el règim de jubilació anticipada existent en la Seguretat Social per a treballadors amb discapacitat (Règim General). Ampliar als funcionaris públics amb discapacitat els avantatges socials en matèria de jubilació anticipada existents en el règim de Seguretat Social general, del que estan exclosos els funcionaris amb discapacitat, la qual cosa suposa un greuge i tracte desigual.

2.10.4. Flexibilitzar i fer més accessible la regulació de la normativa reguladora de la jubilació anticipada per a treballadors i treballadores amb discapacitat, així com de la prestació per atenció a menors amb càncer i altres malalties greus, per permetre que més persones i famílies puguin gaudir d'aquests beneficis socials, superant les restriccions i rigideses vigents.

2.10.5. Aprovació en la Legislatura d'una norma de rang legal de protecció i atenció integrals a les víctimes d'accidents de trànsit, que ofereixi els suports a les persones que moren (famílies), resulten lesionades o adquireixen una discapacitat a conseqüència d'un fet de la circulació rodada.

2.11. Patrimoni protegit

Reformar la Llei 35/2006 de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques perquè es faci referència explícita al Codi Civil Català i, per tant, es pugui aplicar el mateix règim tributari.

2.12. Enfortiment del Tercer Sector Social de la Discapacitat

2.12.1. En el marc del procés legislatiu de transposició de les directives europees en matèria de contractació pública que cal escometre durant l'any 2016 per mandat de la Unió Europea, s'ha de garantir que la nova normativa espanyola incorpori els aspectes d'inclusió social, promoció de l'ocupació i accessibilitat universal de les persones amb discapacitat per mitjà de les licitacions públiques responsables, així com la regulació del concert social com a nova fórmula de participació de les entitats d'iniciativa cívica en la gestió de serveis públics de proximitat.

2.12.2. Incloure d'ofici en tots els plecs de contractació administrativa de clàusules socials que prioritzin a les empreses licitadores que facin esforços

de responsabilitat legal i social contractant persones amb discapacitat, entre elles, la no acceptació als procediments de licitació pública d'empreses que estant obligades, no acreditin el compliment de la quota legal de reserva del 2% de persones amb discapacitat.

2.12.3. Garantir que les entitats del Tercer Sector reben el finançament públic necessari, tant en import com en temporalització, per assegurar la seva viabilitat.

2.12.4. Facilitar i simplificar els processos administratius a les entitats del Tercer Sector. Agilitzar les convocatòries, les resolucions i els pagaments a les entitats. Passar de les subvencions anuals a subvencions, concerts i convenis plurianuals per donar més estabilitat a les activitats de les entitats socials.

2.12.5. Reforçar els instruments legals del regulador estatal en matèria de joc per a la persecució dels jocs il·legals. En aquest sentit, es proposa la modificació de la Llei 13/2011, de 27 de maig, de regulació del joc, per incloure com a possibles sancions a imposar als operadors que no tinguin títol habilitant o infringeixin la reserva legal (i) el desmantellament i cessament de les estructures i activitats de joc il·legal, (ii) la clausura dels establiments on les desenvolupin i (iii) el tancament de les pàgines i canals digitals a través de les quals es realitzin les activitats de joc il·legal. També es proposa modificar aquesta llei per incloure entre les circumstàncies que seran valorades per a la graduació de les sancions la utilització de persones menors d'edat, amb discapacitat, en situació de necessitat o en risc d'exclusió social per vendre jocs il·legals.

Recollir específicament en el Codi Penal com a tipus agreujat del delictes d'estafa, els supòsits en què el delictes es perpetra sota la cobertura o reclam d'entitats que suposadament actuen en defensa dels grups socials més desfavorits i desprotegits, com les persones amb discapacitat, en perill d'exclusió social o amb escassos recursos econòmics.

En matèria de joc social (ONCE, Creu Roja, etc.), i per tal de promoure i donar suport a la causa social a la qual es dirigeix aquesta activitat, eliminació total de la fiscalitat dels premis dels jocs socials, en tant retreuen al públic d'adquirir aquests productes, així com persecució, desmantellament i clausura de totes les estructures de joc il·legal que han actuat contra l'interès públic amb plena impunitat en les últimes dècades, posant en perill l'espai socioeconòmic del joc genuïnament social. L'activitat

del joc legal i social s'ha vist enormement perjudicada tant per la persistència del joc il·legal, que ha crescut en els últims anys sense resposta dels poders públics, com de la implantació de noves fiscalitats de les que històricament va estar alliberada, el que ha minvat el joc legal, ressentint la seva continuïtat i la fi social que persegueix.

2.13. Cultura, turisme, esport i lleure inclusius

2.13.1. Creació d'un Fons de Cultura Inclusiva que es nodreixi de les aportacions corresponents a l'1% de totes les partides dels pressupostos generals de l'Estat destinades a matèries culturals, amb el qual finançar iniciatives d'inclusió cultural i de promoció de la creativitat i l'art entre les persones amb discapacitat.

2.13.2. Adopció d'un Pla d'Accessibilitat Universal Cultura Inclusiva 2016-2017, que doti d'accessibilitat universal a totes les infraestructures, entorns, béns, serveis i productes culturals dependents o gestionats per l'Administració General de l'Estat, a fi de suprimir obstacles en l'accés per a les persones amb discapacitat al gaudi o a la producció dels béns culturals.

2.13.3. Aprovació d'una Estratègia Espanyola de Turisme Inclusiu (2016-2020), que situï l'accessibilitat universal als béns i entorns turístics com a horitzó irrenunciable del sector turístic i d'oci del país. Aquesta Estratègia específica de turisme accessible, amb un termini de fins a l'any 2020, ha d'establir els objectius, línies d'acció i indicadors d'avaluació, incorporant l'accessibilitat universal al nucli dur de polítiques turístiques.

2.13.4. Elaboració d'un Llibre Blanc de l'Esport de Persones amb Discapacitat, que examini la situació de les persones amb discapacitat en relació amb la pràctica esportiva, les restriccions, traves i obstacles amb què s'enfronten i les propostes de polítiques públiques per promoure la dimensió inclusiva de l'esport.

2.13.5. Creació d'un Fons per a l'Esport Inclusiu, que es nodreixi del 5% de totes les partides pressupostàries que destina l'Estat a acció pública en matèria d'esport i cultura física, per dedicar-les a programes d'accessibilitat de la xarxa d'infraestructures esportives existent a Espanya, a programes de foment de l'esport de base de persones amb discapacitat i a la millora de l'esport paralímpic.

2.14. Coneixement/estadístiques/investigacions

2.14.1. Dur a terme, durant el 2016, per part l'Institut Nacional d'Estadística una nova gran Enquesta sobre Discapacitat, Autonomia Personal i Dependència, que substitueixi a l'última de 2008, per tal de disposar de dades àmplies i actualitzades d'aquestes situacions a Espanya.

En l'última dècada l'evolució de la discapacitat ha estat molt acusada, per la qual cosa cal conèixer, a través d'una gran operació estadística nacional, la seva dimensió actual.

2.14.2. Introduir la variable de discapacitat amb caràcter permanent en totes les operacions estadística oficials promogudes per l'Institut Nacional d'Estadística on aquesta realitat social sigui rellevant, així com en els estudis d'opinió i investigacions socials del Centre d'Investigacions Sociològiques.

2.15. Desenvolupament rural inclusiu

Aprovació d'una Estratègia Nacional de Desenvolupament Rural Inclusiu 2016-2020, que promogui i coordini i canalitzi els diferents programes i accions públiques i cíviques dirigides a les persones amb discapacitat que resideixen en l'entorn rural, per tal de millorar seva participació, accés a drets i benestar social.

2.16. Imatge social i valor de la diversitat

2.16.1. Compromís dels mitjans de comunicació de titularitat estatal (radiotelevisió pública i agència de notícies EFE) d'elaborar i difondre continguts de manera sostinguda i en quantia suficient que promoguin un major grau de visibilitat de les persones amb discapacitat i que millori la seva imatge social, transmetent una idea apropiada i positiva, allunyada d'estereotips contraris a la visió de drets humans, respectuosa amb un enfocament inclusiu i de diversitat humana enriquidora per a la vida en comunitat.

2.16.2. Incorporació a la publicitat institucional de l'Administració General de l'Estat de manera natural de persones amb discapacitat i de missatges inclusius per a aquesta part de la diversitat social, en proporció almenys del seu pes en el context de tota la societat.

2.17. Diàleg civil

Revisió de la normativa reguladora dels òrgans d'articulació de la societat civil, així com els de participació i consulta de l'Administració General de l'Estat, per a incloure com a membre de ple dret a les organització més representativa de les persones amb discapacitat i les seves famílies d'àmbit estatal, entre elles, les següents:

- ✓ Consell Econòmic i Social.
- ✓ Consell de Consumidors i Usuaris.
- ✓ Consell Escolar de l'Estat.
- ✓ Consells generals de les entitats gestores de la Seguretat Social: SEPE, INSS, IMSERSO i Institut Social de la Marina.
- ✓ Comitè Assessor de la Prestació Ortoprotèsica del Sistema Nacional de Salut.

2.18. Estatut europeu de la discapacitat

Regular, reconèixer i expedir a Espanya la targeta europea de la situació de persona amb discapacitat, que permeti a un ciutadà europeu amb discapacitat acreditar en els diferents països de la Unió Europea aquesta circumstància per poder accedir als drets, prestacions, atenció i mesures contra la discriminació que estiguin establertes.

En aquest moment, la Unió Europea no té un estatut europeu de persona amb discapacitat, regulant cada país aquesta realitat com considera convenient, la qual cosa dificulta enormement un tracte igual en tot el territori de la Unió, amb la creació d'aquesta targeta s'avançaria en una Europa social més compartida.